

Het Hart

Het hart is in de Bijbel het meest geciteerde en gesymboliseerde menselijke orgaan. Nauw verbonden aan het hart is het bloed. Wij zullen met elkaar zien welk verband er tussen het hart en het bloed bestaat, ook in de theologie, en welke levensgeheimen het hart en het bloed bevatten.

Wat is bloed?

Onlangs bestond het wetenschappelijk blad “Science” 125 jaar, en ter gelegenheid daarvan stelde men 125 vragen op, waarop de wetenschap nog geen antwoord heeft. U kunt de vragen op onderstaande site zelf lezen:

<http://www.sciencemag.org/sciext/125th/>

Wij kunnen het aantal vragen met zekerheid wel aanvullen, met de eerste vraag wát nu precies leven is, en hoe het leven of de ziel in het bloed is? Wij weten allen dat bloed van levensbelang is en het leven op wonderbare wijze in het bloed aanwezig is. Wij weten tevens dat bloed een zeer complexe biologische vloeistof is en dat het bloed het leven in ons lichaam in stand houdt via zuurstof van de longen en mineralen aanvoert vanuit het voedsel (spijsvertering).

Bloed voert niet slechts het leven aan, maar voert ook de dood af, de afgebroken en gestorven cellen worden afgevoerd via het bloed.

Het leven -de ziel- is in het bloed, zie Leviticus 17:10.

Bloed heeft een heel bijzondere betekenis als drager van het leven, zoals de Schepper dat eraan heeft gegeven. De wet van de Schepper verbiedt dan ook bloed te vergieten, bloed te eten en bloed tot zich te nemen. Bloed is uniek. Zie Leviticus 7:26, Deut. 12:23-25, Ezechiël 33:25.

De Wet van de Schepper mag zelfs niet in tijd van nood worden gebroken. Op het apostelconvent te Jeruzalem, Handelingen 15, kwam ook het bloed ter sprake, waarvan men eenparig vaststelde dat men zich absoluut van bloed dient te onthouden. In die tijd werd bloed reeds gedronken als een soort geneesmiddel o.a. tegen melaatsheid en epilepsie. De Romeinen zetten aan martelaren wel bloedworsten voor, die door hen geweigerd werden. Bloed eten of vreemd bloed in zich laten is volgens de Wet verboden. De medische wetenschap beweert dat door

bloedtransfusies levens worden gered. Dan vraag je je af of het leven op déze wijze gered mag worden? De handel in bloed levert de nodige penningen op. Miljoenen mensen geven hun bloed, en anderen nemen het tot zich. De gevaren zijn echter zéér groot. Bloed is als een soort explosief dat grote schade kan aanrichten, daar geen enkel bloedbeeld exact hetzelfde is, zoals ook geen blad van een boom en geen enkele vingerafdruk exact hetzelfde is. Er kunnen ernstige hemolytische reacties ontstaan, die zelfs de dood tot gevolg kunnen hebben, bij het toedienen van bloed.

Bloed is in feite “vloeibaar vlees”, dus is bloedtransfusie in werkelijkheid een weefseltransplantatie, dat het immuunsysteem ernstig kan beschadigen en ziekten kan overdragen.

Nachash in het Paradijs -ongelukkigerwijze vertaald als slang- had het gemunt op de bron van het leven van de eerste mensen. Want alleen via de bron van het leven -door het bloed is ons DNA te muteren (te wijzigen)- kon zijn aanslag succesvol zijn. De aanslag van Nachash was op het leven gericht, om daarmee te verhinderen dat er een oprecht zaad van Jahweh de aarde zou gaan bevolken en er een einde zou worden gemaakt aan de grote chaos die ontstaan was door het Nachahs-zaad (wezens uit de voortijd, o.a. Atlantiden).

Om de beoedelde mensen van Adam en Eva -het vrouwenzaad- die hopeloos verloren waren weer te redden, was bloedstorting noodzakelijk om hen vrij te maken en te reinigen. De zonde begaan door het vlees en in het bloed, moest in dezelfde weg veroordeeld en hersteld worden. Wij hebben de reiniging nodig door het bloed van een onschuldige, vlekkeloze, nl. van Jesjoea, zie

1 Petrus 1:19 Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam;

Er moest recht gedaan worden aan Elohim en aan ons. Daartoe was de enige Hogepriester noodzakelijk, die niet met vreemd bloed, maar met Zijn eigen bloed loskoping bewerkstelligde van Zijn volk.

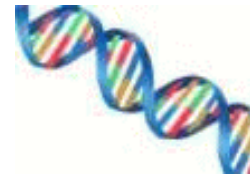
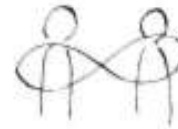
Het hart en het bloed

De “heilige Schriften” spreken dikwijls over het hart van de mens, zie In Genesis 8:21 dat het gedichtsel van ‘smensen hart boos is.

Psalm 33:1 spreekt over de “gedachten van Jahweh’s hart”.
 In 1Samuel 13:14 is David een man naar Elohim's hart.
 In Hosea 11:8 gaat het over het omkeren van het hart.
 In Jozua 14:8 smelt het hart des volks.
 In Deut. 28:28 en 47 gaat het over de verbaasdheid en vrolijkheid des harten. In Richteren 5:15 over de inbeeldingen des harten.
 In Exodus gaat het over de verstoktheid van het hart van Farao.
 In 1Koningen 3:6 gaat het over de orpechtheid des harten.
 In 1Kronieken 12:33 gaat het over een onwankelbaar hart.
 In 2Kronieken 6 is Jahweh alleen de kenner van het hart des mensen.
 In Psalm 12:3 gaat het over een dubbel hart, in 51:12 over een rein hart, in 78:37 over een hart dat niet recht is, in 95:10 over een dwalend hart, in 119:7 over een hart dat van ganser hart lof toebrenge, in 147:3 gaat het over een gebroken hart.
 In Spreuken 21:4 gaat het over de trotsheid des harten.
 In Jesaja 51:7 dat Jahweh Zijn Wet in het hart schrijft.
 In Jeremia 14:14 gaat het over de bedriegerij des harten.
 In Joel gaat het over het feit dat wij ons hart dienen te scheuren
 In Handelingen 5:33 kan zelfs het hart barsten.
 In Romeinen 2:29 gaat het over de besnijdenis des harten, in 5:5 over de liefde Gods die in onze harten is uitgestort, en in 10:10 dat men met het hart gelooft. In 2Corinthe 3:15 kan er een deksel op het hart liggen.
 En ook over het bloed staan er verschillende teksten met een dergelijke strekking.

Het hart is een orgaan, een pomp, om het bloed te laten circuleren. Het hart heeft een eigen structuur, en in die structuur ligt een éénheid uitgedrukt. Het hart verschilt van onze andere organen. Het hart is een spier, die wat betreft de opbouw van cellen, geheel anders is dan alle andere cellen. De cellen van ons hart raken elkaar namelijk niet aan, zoals dat met de overige cellen van spieren wél het geval is. Cellen van ons hart die zich delen en vernieuwen, gaan opnieuw een eenheid vormen. Op die wijze zit het principe van volkomen eenheid in de structuur van ons hart, vanwaaruit alle geestelijke ontwikkeling begint. In het hart spelen zich géén tegengestelde processen af, zoals dat wél in onze hersenen het geval is. Vandaar dat ons denken polariserend is, in

tegenstellingen van goed en kwaad. Ons hart is uniek en kan bijna niet door kanker -dat is door celwoekering- worden aangetast.

Wij mensen streven naar eenheid in ons leven, maar dan niet een eenheid om een eenzaam individu te blijven, maar om in verbinding te staan met anderen, om het leven te delen. Dat streven is ingeschapen, is nobel, maar het plaatst ons ook voor het feit dat wij na kortere of langere tijd anderen weer moeten loslaten. Uiteindelijk komen we weer alleen te staan, tot de dood ons wegneemt. Wij zijn vergankelijk en zullen de onvergankelijkheid als een kleed aan moeten doen.

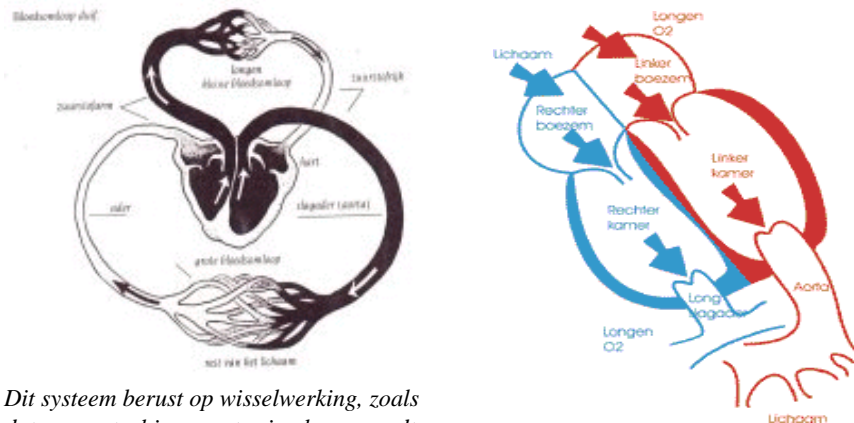
Ons hart behoort tot de materie, ook ons bloed. In ons bloed zijn echter informaties opgeslagen die niet tot de stoffelijke wereld kunnen worden gerekend. Dat is wonderlijk. Ons bloed bestaat voor een deel uit water, waarin zich cellen en bloedlichaampjes bevinden. Het bloed -het vocht- kan informatiedrager zijn, en dat gaat het beste wanneer het bloed -dus het vocht- in beweging is. Die beweging moet dan weer niet rechtlijnig zijn, maar wervelend, in een speciale vorm die men lemniscaat noemt. De lemniscaat is een soort 8-vorm, ook wel mobiusband genoemd, zie figuren. De lemniscaat is symbool voor oneindigheid. Wij komen het symbool overal tegen, o.a. bij kettingen en schakels, en ook bij de navel van de mens, en de beweging van de zon t.o.z.v. de aarde..

Onze Schepper is uniek door ons toe te rusten met een perfect uitgedacht en feilloos werkend mechanisme. Door de speciale 8-vorm ontstaat er een linksomdraaiende spiraalvormige instroming van ons bloed en een rechtsomdraaiende uitstroming. Door deze unieke beweging kan er energie die van buitenaf komt worden toegevoegd aan het bloed, zoals is ontdekt. De stroming van ons bloed op deze wijze werkt centrifugerend, dus zuiverend. De van Boven afdalende energie kan ons levensveld

binnentreden en zich verbinden met ons gezuiverde bloed, dus met het leven. In het bloed is het leven en de levenskracht, met de Goddelijke informatie in ons DNA.

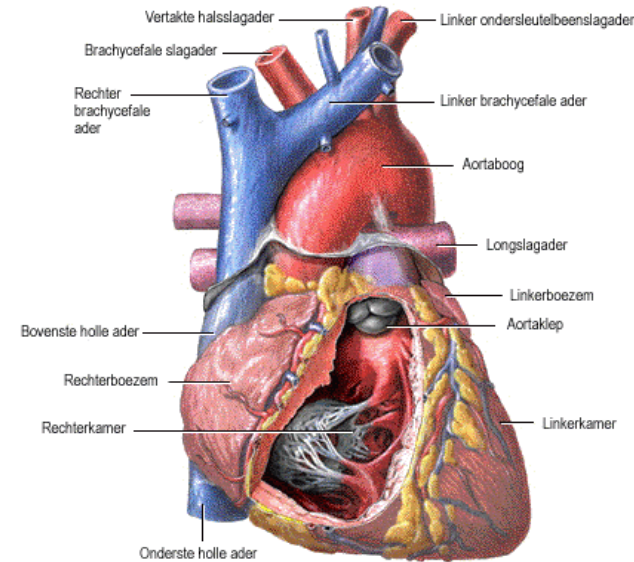
Het hart is dus een wonder op zichzelf, gezien de samenstelling en werking. Het kan ook langdurig werken, wat wij niet voor mogelijk houden. Om iets over de wervelingen en stromingen van water en hun energie aan de weet te komen, moet men het waardevolle boek “Living Energies” lezen over Victor Schauberger, geschreven door Callum Coats, ISBN 0-946551-97-9

Wij kunnen ons hartritme nauwelijks beïnvloeden, terwijl wij het ritme van onze longen wél enigszins kunnen regelen. Het ritme van de longen tot het hart verhoudt zich als 1:4. Bij één in- en uitademing slaat het hart viermaal. Het hart is een zintuiglijk orgaan te noemen, die de energieën waarneemt die in het bloed aanwezig zijn. Het bloed bevat informatie over alle andere organen in ons lichaam. Storingen door en in ons bloed worden door ons hart waargenomen. Het hartritme heeft momenten van rust, zoals wij dat ook zien bij andere levensritmen. Heel het leven is vol ritmen, ook het hart. Het hart heeft tijdens een moment van rust de tijd om informatie die in het bloed aanwezig is waar te nemen en in zich op te nemen. Ook de sabbat is een moment van rust in ons levensritme om de informatie van Jahweh waar te nemen en in ons op te nemen, en dan wel op het juiste tijdstip.

Dit systeem berust op wisselwerking, zoals dat momenteel in warmtewisselaars wordt toegepast.

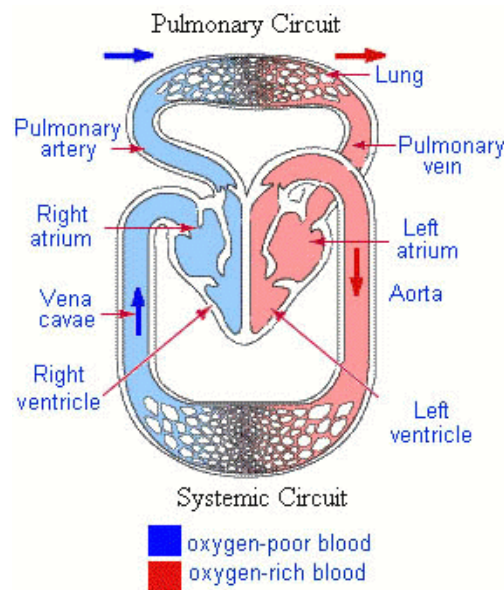
De wetenschap heeft deze dingen onderzocht en bevestigd. De Bijbel wist echter reeds lang van deze zaken, zoals blijkt uit de velen gedeelten waarin over het hart wordt gesproken.

ADAM
ANATOMY
© 1998 A.D.A.M. Software, Inc.

Een hart slaat ongeveer 70x per minuut, om in die korte tijd 4 tot 5 ltr bloed te verplaatsen (de bloedsomloop). Er is een grote en een kleine bloedsomloop. De kleine bloedsomloop is ontdekt door de Spaanse arts/theoloog/martelaar Michael Servet, die door verraad van Calvijn op de brandstapel is gebracht, omdat hij de drie-eenheid loochende. Het hart heeft verder kamers, de rechter- en linkerboezem. In de rechterboezem zit de gangmaker, de sinusknop, die het hartritme bepaalt. De sinusknop geeft een electrisch pulsj af, waardoor het hart samentrekt.

Bloed bestaat uit bloedplasma (geelachtig van kleur), dat de bloedcellen bevat. Het bloed kan stoffen opnemen en transporteren naar de lichaamscellen die deze stoffen nodig hebben, en het bloed kan afgewerkte stoffen opnemen en afgeven aan o.a. de longen, lever en nieren. Bloedplasma is voor 90% water. Bloed regelt ook de lichaamstemperatuur.

De lemniscaat vertoont een buiten- en een binnenzijde, zoals het hart een grote en een kleine bloedsomloop heeft. Deze vorm van samenhang zien we in de schepping veelvuldig terugkeren. Een zaad zit immers binnen in een vrucht. De vrucht is de buitenzijde, het zaad is de binnenzijde. Het sperma zit in het ovum. Er is een mannelijk en een vrouwelijk, een lichaam en een geest, een materie en geest, een noordpool en zuidpool, etc.. De lemniscaat is dus het symbool van oneindigheid, de

ongebroken ketting van het leven. Dat zien we terug bij o.a. het zaad, waaruit de plant of boom groeit, om weer nieuwe vruchten te dragen waarin weer het verse zaad zit. Het enkelvoudige ontplooit zich in het veelvoudige. Bevruchting is hierbij noodzakelijk. Het zaad diende in het Paradijs uitsluitend tot voedsel voor de mensen.

In de celdeling is ook de lemniscaat te zien, hoe de eenheid zich deelt en tot twee wordt, en er weer een nieuwe eenheid ontstaat. De vrucht, het bolster, het ovum, ze vormen de buitenzijde, om de binnenzijde te beschermen. Het lichaam of vlees bevat het bloed, waarin de levensziel aanwezig is en wordt erdoor beschermd. Het hart zorgt voor de communicatie tussen het lichaam en het bloed.

Israël is het volk van Jahweh, het heilige zaad, dat voor Zijn koninkrijk op aarde is bestemd. Vlees en bloed kunnen dat koninkrijk niet beërven, maar vernieuwde geestelijke mensen. Vlees en bloed vormen de buitenzijde, om de binnenzijde voort te brengen en deze te beschermen. Het lichamelijke is eerst, daarna het geestelijke. Ook de aarde, waarop het koninkrijk van Jahweh wordt gerealiseerd en baan breekt, is de kern, waaromheen elektromagnetische velden de binnenzijde beschermen. Denk aan de Van Allengordel.

De Bijbel ziet en beschrijft het hart van de mens als de zetel van de fysieke levenskracht, maar ook als de zetel van geestelijke vermogens. Het hart is alzo het centrum van wijd uiteenlopende aandoeningen, gevoelens. Vooral wijsheid (het tegenover gestelde van dwaasheid) van het hart wordt op hoge waarde geschat. Het hart wordt gezien als het kostbaarste wat een mens bezit, en wijsheid in het hart is het aller kostbaarste dat men kan verkrijgen, zie Spreuken 32:26. Uit het hart zijn de uitgangen des levens, Spreuken 4:23.

Jahweh liefhebben met geheel zijn hart, houdt in een totaal liefhebben, vanuit het allesbeheersende centrum in ons lichaam. Dan beaamt men innerlijk de Torah, en men doet hem daadwerkelijk. In het hart vallen de keuzen en beslissingen Jahweh wél, en/of niet te dienen! Hierbij geen lippendienst, maar een hartenzaak, Jesaja 29:13.

Het hart is aldus het orgaan waar zich de relatie tussen Jahweh en ons laat kennen, en waar de gemeenschap met Hem zich afspeelt in hartverbondenheid. Toen Simson zijn gehele hart verklaarde aan Delila werd hem dat noodlottig, want daardoor kwam hij in haar macht. Wanneer wij ons gehele hart aan Jesjoea geven, komen wij onder Zijn macht, wat heilzaam is. Ons hart is niet statisch, maar dynamisch, het gaat over onze actieve daden en uitgangen des levens.

Ook de Nederlandse taal kent veel woorden die verwijzen of betrekking hebben op het hart, als: hartelijk, harteloos, hartstocht, hartgrondig, hartig, hartsvriend(in), hartverscheurend, hartverwarmend, hartvormig, etc.

De Bijbelse slotsom is:

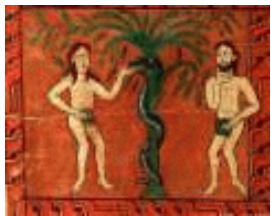
Zalig zijn de reinen van hart, zie Mattheus 6

Bevruchting

Het leven dat door het bloed wordt gedragen, is een “heiligheid”. En deswege ook de bevruchting en generatie van nieuw leven. Nachash had het niet op de zaadgever (Adam) gemunt, maar op de ontvangster van het zaad (Eva).

Hoe zou hij succesvol een aanslag kunnen plegen op de vertegenwoordiger van Elohim op aarde, die het koninkrijk of de heerschappij van Hem zou herstellen? Hoe kon Nachash het “heilige zaad” raken, anders dan dáár waar het bevrucht zou worden, dáár waar het zaad uit het ovum te voorschijn komt? En dat was in de baarmoeder van Eva! Aldaar vond dan ook de grootst mogelijke en meest listige terroristische aanslag aller tijden plaats, en wel onder het mom van liefde-bedrijven en seksuele voorlichting.

Wie zou er na de dubbele bevruchting de eerstgeborene zijn, die de rechten zou ontvangen van de heerschappijvoering? Eerst werd Eva door Nachash bevrucht en daarna door Adam.¹

Het gaat altijd om de eerstgeboorte met de daaraan gekoppelde rechten en zegeningen. Kaïn kwam eerst, daarna Abel.

Wat nu? Dus Kaïn zal het rijk en de heerschappij van Elohim over de aarde gaan herstellen! Daar komt niets van terecht, want dat blijkt al spoedig. Hij is een broedermoordenaar, een doodslager. Ergo, Kaïn is uit de vader den Boze, zie

1 Johannes 3:12 Niet gelijk Kain, die uit den boze was, en zijn broeder dood sloeg; en om wat oorzaak sloeg hij hem dood? Omdat zijn werken boos waren, en van zijn broeder rechtvaardig.

De zonde van Adam en Eva was begaan in het vlees, waarbij het bloed werd bezoedeld. Deswege moest de zonde weer veroordeeld worden in

¹ In “De boodschap van Jakobus” hoofdstuk 13 staat het volgende: Wie is hij die slechte dingen heeft gedaan in mijn huis en mijn maagd heeft bezoedeld? (Is een vraag van Jozef, toen Maria bevrucht was). Wordt de geschiedenis van Adam bij mij herhaald? Want zoals Adam in het uur van zijn gebed afwezig was en Nachash gekomen is en Eva alleen aantrof en bedrogen heeft, zo is dit mij eveneens overkomen!

het vlees, en wel door bloedstorting van een rechtvaardige, opdat het recht der wet zijn loop zou hebben, teneinde herstel en lossing te verkrijgen.

Romeinen 8:3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

5 Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is.

6 Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

De offers oudtijds waren heenwijzingen. De zonde is dé ongerechtigheid. Door deze zonde is ons vlees verdorven en onze geest verduisterd. De genetische blauwdruk van het vrouwenzaad werd verbasterd. De bloedlijn (de binnenzijde van de vrucht) is door Jesjoea weer gereinigd, door Zijn bloedstorting. De vleeslijn (de buitenzijde of bolster) was niet meer te redden en moest afsterven, zoals een graankorrel afsterft om te ontkiemen, om het nieuwe geestelijke lichaam voort te brengen.

1 Johannes 3:4 Een iegelijk, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid.

5 En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen zonde is in Hem.

6 Een iegelijk, die in Hem blijft, die zondigt niet; een iegelijk, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend.

7 Kinderkens, dat u niemand verleide. Die de rechtvaardigheid doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is.

8 Die de zonde doet, is uit den duivel; want de duivel zondigt van den beginne. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.

9 Een iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren.

10 Hierin zijn de kinderen Gods en de kinderen des duivels openbaar. Een iegelijk, die de rechtvaardigheid niet doet, die is niet uit God, en die zijn broeder niet liefheeft,

11 ¶ Want dit is de verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt, dat wij elkander zouden liefhebben.

In dit Schriftgedeelte wordt de bron van de zonde aangewezen, namelijk het doen der onrechtvaardigheid, dat is het doen geven van zijn zaad of sperma aan anderssoortigen, dus meewerken aan rasvermenging.

Géén offerdier kon de zonden verzoenen, kon een Israëliet lossen! Verzoenen is toedekken². Nee, er moest recht worden gedaan. Het was ook niet het doel der offers én het doel van de dood van Jesjoea om de zonden toe te dekken, maar om Zijn volk ervan te bevrijden, los te kopen. Hij betaalde dan ook een losprijs,

zie Johannes 8:36, Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn. Jesaja 45:17 Maar Israel wordt verlost door den HEERE, met een eeuwige verlossing; gijlieden zult niet beschaamd noch tot schande worden, tot in alle eeuwigheden.

Het gaat bij Israël om de vrijmaking, loskoping en niet om verzoening in de opvatting van iets toedekken. Offers verzoenen niets, maar wijzen wel

Een offer wordt gebracht

naar de mogelijkheid van overbrugging en herstel. De offers zelf herstellen niets. Zonden worden niet verzoend, maar uitgedelgd, door hen te veroordelen, als het recht zijn loop krijgt. Zonde is immers wetsovertreding, wat niet zomaar toegedekt kan worden in algemene zin.

A l l e e n w a t i n onwetendheid geschiedt kan worden verzoend. Voor alles wat bewust wordt overtreden, zal moeten worden geboet.

Offers moesten worden verbrand (brandoffers) waarvan de reuk opsteeg, zie Exodus 29:41. Jesjoea moest sterven na zijn bloed -waarin de ziel des

² Volgens dr. W. Ten Boom in "Oud-Testamentische kernbegrippen" betekent het Hebreeuwse kaphar niet verzoenen (bedekken) zonder meer. Het heeft de kracht van uitdoven, smoren, iets overstrijken, dus bedekken, of het stoppen van iemands mond. Laat u met God verzoenen, is zoiets als: Laat u naar Gods plan omzetten en vernieuwen.

levens- te hebben uitgestort in de dood. Zijn opstanding is de lieflijke reuk des levens. Zonder bloedstorting geschiedt géén vergeving, zie Hebréeën 9:22. Het gaat om de opstanding, die recht geeft op eeuwig nieuw leven.

22 En alle dingen worden bijna door bloed gereinigd naar de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving.

26 maar nu is Hij eenmaal in de voleinding der eeuwen geopenbaard, om de zonde te niet te doen, door Zijnszelfs offerande. 27 En gelijk het den mensen gezet is, eenmaal te sterven, en daarna het oordeel;

28 Alzo ook Christus, eenmaal geofferd zijnde, om veler zonden weg te nemen, zal ten anderen male zonder zonde gezien worden van degenen, die Hem verwachten tot zaligheid.

Andere Schriftgedeelten worden duidelijker voor ons wanneer wij weten wat het doel van Jesjoea's dood en bloedstorting was, zie Efeze 1:7, 2:13, Kol. 1:14, Hebr. 10:19, 13:12. 1Petrus 1:2, 19. 1Johannes 1:7. Openbaring 5:9, 7:14.

Zie ook Leviticus 17:10-14 over de ziel in het bloed, en Deuteronomium 12:23.

Lossing/loskoping

In de brief aan de Israelieten die in Efeze woonden als gelijk geworden aan de heidenen, wordt geschreven dat zij (hfst.1 vers 7) de loskoping hebben door het bloed van Jesjoea. Loskoping in het Grieks is apolytroxis, en daardoor de vergeving van hun overtredingen.

7 In Welken wij hebben de verlossing (=loskoping) door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,

Israël was door haar zonde in dienstbaarheid geraakt en moest worden bevrijd, dan wel los worden gekocht, zoals in Efeze 1:14 staat, om als Jahwehs eigendom (peripoiësis) te worden losgekocht.

Zoals we uit de geschiedenis van Ruth weten bestond in Israël de mogelijkheid van lossing. De lossing was een eigenaardig iets, wat tot de inzettingen van Israël behoorde, waarbij men zich van bepaalde verplichtingen kon ontdoen, door een zekere som gelds te betalen. Dat konden verplichtingen zijn tegenover mensen, maar ook tegenover Jahweh. Die verplichtingen waren vooral gericht op het eerstgeboorterecht en het tiendrecht. Wat de eerstgeboorte betreft moest alles wat de baarmoeder in Israël opende van mensen en beesten aan

Jahweh toekomen, zie Exodus 13:2, 34:19. De eerstgeborenen moesten na één maand worden gelost door vijf sikkelen, Exodus 13:15. Heeft de vader zijn plicht verzuimd, dan is de eerstgeborene zelf verplicht als hij meerderjarig is het losgeld te betalen aan de priester. De lossing van beesten kunnen wij lezen in Numeri 18:15vv. De lossing wordt gevierd met een religieus feestmaal. Na het betalen van de vijf sikkels wordt onmiddellijk een lofprijzing uitgesproken, en houdt de priester zijn hand met het losgeld erin bij het hoofd van het kind en zegt dan: *“Dit kome in de plaats van dezen; dit kome als ruil van dezen; deze zij door dit ontheven”*.

Israël is de eerstgeborene der volkeren en moest eveneens worden gelost. Daartoe is Jesjoea bereid geweest, om haar tot Zijn eigendom te maken. Hij betaalde de losprijs voor Zijn volk. Een lossing heet in het Hebreeuws Goël. Ook land kon gelost worden, Leviticus 25:25. Tijdens het Jubeljaar kwam het land weer terug bij de familie zonder losgeld. Jesjoea kwam als Goël om Zijn ziel (bloed) te geven tot een rantsoen (=losgeld) voor velen, Mattheus 20:28. Rantsoen in het Grieks is lutron, dat zoveel betekent als loskoping via de losprijs, om iemand los te maken van zijn dienstbaarheid. Jesjoea betaalde de dure prijs van Zijn bloed, zie 1Cor.6:20, 7:23, 1Petrus 1:18.

Jesaja 45:17 Maar Israel wordt verlost door den HEERE, met een eeuwige verlossing; gijlieden zult niet beschaamd noch tot schande worden, tot in alle eeuwigheden.

Hebreeën 9:12 Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.

Lossen is het op een wettige wijze weer vrij maken van iets dat onder een andere macht is gekomen. De eerstgeborenen van reine dieren mochten niet worden gelost, maar dienden te worden geofferd. Van onreine dieren daarentegen moesten de eerstgeborenen wél gelost worden. Iets dat verbannen was kon niet worden gelost. De lossing - goël kon alleen bloedverwanten lossen. Alzo kon Jesjoea alléén Zijn volk lossen (de schapen Israëls), zie Deut.18:18, Jeremia

30:21, dus een Israëliet voor de Israëlieten, Zijn broeders, Hebreeën 2:14.

Jesjoea maakte Zijn volk vrij, Johannes 8:36.

Israël als nationaal volk moest worden vrijgemaakt, los gemaakt van de dienstbaarheid. Nationaal wordt het bloed gereinigd der Israëlieten, zie laatste vers van Joël 3. Individueel echter worden de gelovigen uit Israël -als de eerstelingen-oogst- bekendgemaakt met hun aandeel dat zij in Jesjoea hebben verkregen. Dat is het ontvangen van een “nieuw hart”, van een “vaste geest” in hun binnenste. Er bestaan grote verborgenheden en levensgeheimen. Indien wij Jesjoea door het geloof aannemen, ons hart voor Hem openstellen door zelfovergave, neemt Hij daar intrek en woont Hij in ons, zie

Efeziërs 3:17 Opdat Christus door het geloof in uw harten wone, en gij in de liefde geworteld en gegrond zijt;

Dan belijden wij het met onze mond en geloven met ons hart, zie

Romeinen 10:10 Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid.

Dan zijn wij vrijgekochten in Jesjoea en roemen tot Zijn heerlijkheid, zie *Galaten 5:1 ¶ Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft,*

De Odes van Salomo

De Odes van Salomo staan in een pseudepigrafisch boek, dat uit de 2e eeuw na Christus stamt, wat in Syrië bewaard is gebleven, volgens prof. dr. J. Schoneveld.

Het 20e hoofdstuk is bijzonder toepasselijk op hetgeen wij met elkaar in deze brochure hebben besproken:

Vers 1. Ik ben een priester van Jahweh en naar Hem verricht ik als priester dienstwerk.

2. Aan Hem slacht ik de slachtdieren van Zijn gedachten.

3. Want niet zoals de wereld, en ook niet zoals zij die op een vleselijke wijze dienstdoen en bedenken wat van het vlees is.

4. De slachtdieren van Jahweh zijn rechtvaardigheid en zuiverheid van hart en lippen.

5. Offer jouw nieren vlekkeloos, en u moet niet de ingewanden van een ander kwellen, en jouw ziel moet ook een ander z'n ziel niet kwellen.
6. Jij mag geen bastaard verwekken door het bloed van jouw ziel, en ook mag jij niet proberen je naaste te bedriegen, en ook mag je hem zijn bedekking voor zijn naaktheid niet ontnemen.
7. Bekleedt u met de barmhartigheid van uw gewillige Meester, en kom naar het Paradijs. Maak voor jou zelf een krans van versiering voor Zijn boom.
8. Plaats haar op jouw hoofd en verlustig jou in haar en leun op haar kalmte.
9. Zijn glansrijkheid zal jou vooruitgaan, en jij zal van Zijn minzaamheid en zuiverheid ontvangen, en vet worden in de glansrijkheid van Zijn apartheid.
10. Glansrijkheid en eer zij aan Zijn Naam.
Hallelujah. Prijst Zijn Naam!

Wij mensen zijn op wonderbare wijze gemaakt, waarover de Psalmist in Psalm 139 zijn mond opent. Dat er in één druppel van ons bloed wel 5 miljoen 300.000 rode en andere lichaampjes aanwezig zijn! En dat onze hersenen uit miljoenen cellen bestaan, die van voeding worden voorzien via ons bloed, hetwelk ons hart erdoorheen pompt. Enkele minuten stilstand, en er treedt blijvende schade op. In onze hersenen komen allerlei prikkels binnen vanuit de buitenwereld en vanuit ons lichaam, die omgezet worden op geheimzinnige wijze tot dat wat wij "bewustzijn" noemen.

In ons bloed speelt het leven en de dood zich af, als twee onafscheidelijk aan elkaar verbonden antipoden. Elke seconde worden duizenden nieuwe cellen aangemaakt, en worden er even zoveel gestorven cellen afgevoerd. Ons bloed bruist van leven, om het leven over te dragen aan ons gehele lichaam met een intense drang, en ons bloed voert met dezelfde intentie de dood af. Ook nu moeten wij bekennen dat wij niet weten wat leven exact is en hoe het leven -dat is de ziel- in het bloed zetelt. Doordat wij het leven niet kunnen verklaren, blijft ook de dood voor ons een mysterie. In de natuurlijke orde weten wij dat een dood voorwerp (dier, plant of mens) géén weg terug kent van dood naar leven. De route loopt áltijd van leven naar dood en schijnt onomkeerbaar.

Wacht even. In een zaad zit een kiem, en niemand kan zien of deze kiem leeft of dood is. De stofwisseling staat in een zaad namelijk volkomen stil! Er ligt tussen het leven en de dood, en tussen de dood en het leven een rustperiode, een stilstand!

Jesaja 57:2 Hij zal ingaan in den vrede; zij zullen rusten op hun slaapsteden, een iegelijk, die in zijn oprechtheid gewandeld heeft.

Openbaring 14:13 ¶ En ik hoorde een stem uit den hemel, die tot mij zeide: Schrijf, zalig zijn de doden, die in den Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten mogen van hun arbeid; en hun werken volgen met hen.

Wonderlijk, maar het leven blijft op een voor ons totaal onbegrijpelijke wijze verbonden aan het zaad! Vandaar dat het begraven-worden Bijbels gezien wordt als een zaaïen in verderfelijkeid, om opgewekt te worden in onverderfelijkeid, zie

1 Corinthiërs 15:42 Alzo zal ook de opstanding der doden zijn. Het lichaam wordt gezaaid in verderfelijkeid, het wordt opgewekt in onverderfelijkeid;

De opstanding is van het christendom één der belangrijkste pijlers, hoewel het historisch (nog) niet is te achterhalen, volgens de joodse professor Pinchas Lapide.

De opstanding van Jesjoea is reeds vroeg de hoeksteen geworden van het christendom.

In geloof aan Elohim als liefdevolle Almacht vertrouwen wij ons aan Hem toe, wetend dat de dood géén eindpunt kan zijn, maar dat het leven zich voortzet, na een korte of langere rustperiode in het graf, op een voor ons nog onbekende wijze!

Daarom zingen wij met Psalm 108:

***1. Mijn hart, o Hemelmajesteit,
Is tot Uw dienst en lof bereid;
'k Zal zingen voor den Opperheer,
'k Zal psalmen zingen tot Zijn eer.
Gij, zachte harp, gij schelle luit,
Waakt op, dat niets uw klanken stuit'.
'k Zal in den dageraad ontwaken
En met gezang mijn God genaken.***